

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Olajos János ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve (címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (címe) II. rendű felpereseknek, dr. Bacsek György ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2007. április 10. napján meghozott, 19.P.20.815/2007/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az alperes a helyreigazítást a ... című lapban köteles közzétenni.

Kötelezi az alperes által szerkesztett lapot kiadó ...-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.000 (hatezer) forint másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa szerkesztett ... című lapban az ugyanott január 4-én megjelent „Végrehajtók kutakodnak ...” című cikkel azonos helyen és betűszedéssel tegye közzé helyreigazításként, miszerint a lap január 4-i számában a „Végrehajtók kutakodnak ...” című cikkben azzal, hogy a cikkhez tartozóan olyan fényképet közöltek, amelyen látható I.rendű felperes neve, a ... vezérigazgatója és a cég logoja olyan hamis látszatot keltett, hogy személyük kapcsolatba lenne hozható a cikkben tárgyalt problémákkal.

Kötelezte az alperesi kiadót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek 15.000 Ft perköltséget, míg az ezt meghaladó keresetet elutasította.

A le nem rótt kereseti illetékről úgy rendelkezett, hogy abból az I. rendű felperes 6000 Ft-ot, az alperesi lapkiadó pedig 15.000 Ft-ot köteles a Magyar Államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet indokolásában ismertette az Alkotmány 61. § (1) bekezdését, a Ptk. 79. § (1) bekezdését valamint a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó PK 12. számú állásfoglalást.

A konkrét kereset tekintetében kifejtette, hogy a nyomtatott sajtóban megjelenő fényképfelvételek egyrészt az olvasók figyelemfelkeltését célozzák, másrészt illusztrálják a cikk tartalmát, illetve azt nyomatékosítják.

Ezen túlmenően lényegét összefoglaló szerepük is lehet, így mindez összességében és külön-külön is arra készíti az olvasót, hogy a sajtóterméket megvásárolja.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az I. rendű felperes jól felismerhető képmása illetve a II. rendű felperesi cég logoja nevük megjelölése nélkül is utal személyükre és az olvasók a képek láttán jogosan tehetik fel azt a kérdést, hogy mi a kapcsolat a felperesek és az ismertetett problémák között, illetve, hogy miért pont ez a kép jelent meg a cikk mellett, ha a felpereseknek a végrehajtási eljáráshoz, a kialakult pénzügyi nehézségekhez nincs közük.

Nem fogadta el azt az alperesi védekezést, hogy a kép csak ... beazonosítására szolgált.

A fényképen megörökített ünnepélyes hangulat, „kézfogás és mosoly” pedig nem akadályozza annak, hogy a felperesek személyét a végrehajtási eljárással összekapcsolják, így személyüket illetően hamis látszatot keltsenek.

Mindezek alapján kötelezte az elsőfokú bíróság helyreigazításra az alperest, melynek szövegét a PK 15. számú állásfoglalása alapján állapította meg.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint döntött.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását, a kereset elutasítását és a felperesek perköltségben való marasztalását.

Az ellenkérelmében foglalt jogi indokokat fenntartva, megítélése szerint az elsőfokú bíróság téves ténybeli és jogi következtetésekre jutott. A PK 12. számú állásfoglalásra hivatkozva kifejtette, hogy a fotó csak olyan összefüggésben ábrázolja a felpereseket, mint akik az ... Kft. szponzorai. A sérelmezett fénykép és a cikk tartalma között nyilvánvalóan észlelhető az ellentét, a közlemény semmilyen módon nem utal a felperesekre és nincs a végrehajtás ténye és képen szerelők között olyan mértékű összefüggés, ami alkalmas lenne a hamis látszat keltésére.

A felvételtől megállapítható, hogy az egy nyilvános tárgyaláson készült, a felperesek tisztában voltak azzal, hogy fotójuk bármikor megjelenhet. A közlemény a képmást és a logót az ... Kft.-vel fennálló valós kapcsolatuknak megfelelően használta fel, s ezentúl a felperesekre vonatkozóan tényállítás nem került közlésre, a cikk és a fotó együttes közlése pedig „nem éri el azt a szintet, amely objektív értelemben tényállításként lenne értékelhető”.

A PK 13. számú állásfoglalást idézve kifejtette, hogy a fényképhez csak egy képaláírás kapcsolódik, ami a nem a felperesek személyére vonatkozik. Azt nem vitatta, hogy a felperesek személye azonosíthatóvá vált azonban az érintettség hiánya miatt, a jogosult személyét érintő tényállítás hiánya miatt sajtó-helyreigazítás elrendelésére nincs jogszabályi alap.

A felperesek az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérték.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezését nem találta alaposnak, mert az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a tényállást, az arra alapított döntése is helyes, ezért az ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta, annak indokolására is kiterjedően.

Az elsőfokú bíróság által is idézett Ptk. 79. § (1) bekezdése szerinti sajtó-helyreigazítás elrendelésére akkor kerülhet sor, ha az érintettől a sajtótermék valótlan tényt közöl, híresztel vagy való tényeket hamis színben tüntet fel.

A sajtó-helyreigazítási eljárásra irányadó a Legfelsőbb Bíróság PK 12 számú állásfoglalása, amely kimondja, hogy az igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

A Ptk. 79. §-ában meghatározott jogsértés megtörténhet közvetett módon is, célzásokkal, utalásokkal.

Személyekről készült képek közlése esetén pedig a képet és a képhez kapcsolt szöveget együtt kell értékelni annak a megállapításánál, hogy ezáltal a megjelentek valójában mit fejeznek ki.

A kifogásolt lappéldányban kiemelt - nagybetűs - főcímben jelent meg az, hogy végrehajtók kutakodnak ... és a felsejtőben szintén kiemelten újabb foci botrányról, „nem fizetésről” és „APEH mozgolódásról” számol be a lap miközben a fényképfelvételen az I. rendű felperes képmását és a II. rendű felperes logóját lehet látni.

Ezáltal - mint ahogy arra az elsőfokú bíróság is rámutatott - a közölt kép és cím a felpereseket az ... labdarugó csapatot üzemeltető gazdasági társaság elleni bírósági végrehajtással hozza kapcsolatba.

A főcím és fényképfelvétel láttán az olvasó egyértelműen arra következtethet, hogy a felpereseknek valamilyen módon közük van a kialakult pénzügyi problémákhoz, az ... zajló „botrányhoz”, ami nem felel meg a valóságnak, illetve alkalmas a hamis látszat keltésére.

Az tény, hogy a cikkben a felperesek személye nem kerül megemlíetésre, velük kapcsolatos közlés abban nem szerepel, azonban ez nem mentesíti az alperest a sajtójogi felelősség alól, mert a cikkhez tartozó fotó és a cím a felpereseket összefüggésbe hozza a pénzügyi nehézségek miatti végrehajtással, hamis következtetésre ad alapot. Az a tény pedig, hogy a lapot illetve a megjelent újságcikket teljes egészében végigolvasók a valós tényeknek megfelelő információkhoz juthatnak nem alkalmas a felelősség alóli kimentésre, figyelemmel arra, hogy a cikk címének, illetve a közölt fényképnek önálló hírértéke van, az átlagolvasóban ezek alapján valóban téves információk, következtetések alakulhatnak ki.

Nem helytálló az alperesnek a keresetösségi jog hiányára való hivatkozása sem, ugyanis a PK 13. számú állásfoglalás rendelkezése alapján nem szükséges a név szerint megjelölés, elegendő ha az érintett egyéb módon felismerhető, márpedig az I. rendű felperes a képmása, míg a II. rendű felperes a logója alapján egyértelműen beazonosítható.

Mindezek kiemelése mellett a Fővárosi Ítéltábla egyebekben visszautal az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban felmerült költségről, a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra.

Budapest, 2007. október 2.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő